

இனிமையான குழந்தைகளே - நீங்கள் ஆன்மீக யாத்திரையில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் தேக உணர்வு மற்றும் பழைய உலகத்தை மறந்து வீடு திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். ஒரு தந்தையின் நினைவில் இருக்க வேண்டும்.

கேள்வி: சாட்சியாக இருந்து (பார்வையாளர்) எந்த ஒரு விஷயத்தை ஒவ்வொருவரும் தனக்குத் தானே அவரவரிடமே கேட்க வேண்டும்?

பதில்: எப்படி தந்தை சாட்சியாக இருந்து இவருடைய நிலை எவ்வாறு உள்ளது, தந்தையை அடைந்து அதீந்திரிய சுகத்தின் அனுபவம் செய்கிறார்களா இல்லையா? என்று ஒவ்வொரு குழந்தையினுடைய நிலையையும் பார்க்கிறார். அதே போல நான் என்னை நானே எவ்வளவு சௌபாக்கியசாலி என்று நினைக்கிறேன். எவ்வளவு குஷி இருக்கிறது? தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தி எடுத்துள்ளேனா? வாரிசு குழந்தைகளை தயாரித்துள்ளேனா? யோக பலத்தினால் பாவங்களை சாம்பலாக்கி புண்ணிய ஆத்மா ஆகி உள்ளேனா? என்று நம்மை நாமே கேட்க வேண்டும்.

பாடல்: இரவின் பிரயாணியே களைப்படையாதே.. ..

ஓம் சாந்தி. எப்படி ஆத்மா அமைதியான சொரூபமோ அதே போல பரமபிதா பரமாத்மா கூட அமைதியின் சொரூபம் ஆவார் என்பது குழந்தைகளுக்கு புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஓம் என்பதன் பொருள் கூட புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஓம் என்றால் நான் ஆத்மா (அஹம் ஆத்மா, மம மாயா) எனது மாயை. சந்நியாசிகள் அஹம் பிரம்மாஸ்மி என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் பிரம்மத்தை இறைவன் என்று நினைக்கிறார்கள். படைப்பை மாயை என்று கூறி விடுகிறார்கள். "அஹம் பிரம்மாஸ்மி" என்பதற்கு இந்த பொருள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எல்லாமே தவறு ஆகும். இவை அனைத்தும் மனிதர்கள் மூலமாக கேள்விப்பட்டவையே ஆகும். யார் என்ன புரிய வைத்தாரோ என்ன வழக்கத்தை ஏற்படுத்தினாரோ அதன்படி நடக்க முற்படுகிறார்கள். அவருக்கு பெயர் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதுவும் நாடகத்தில் பதிவாகி உள்ளது. இப்பொழுது "ஹே பிரயாணியே.." என்று தந்தை கூறுகிறார். எங்கு செல்லும் பிரயாணி? பரந்தாமத்தின் பிரயாணி. இது ஆத்மாக்களுக்கான ஆன்மீக பயணம். ஆத்மாக்கள் திரும்பி செல்வதற்கான யாத்திரை ஆகும். வழிகாட்டியோ அவசியம் வேண்டும். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கும் முக்கிய முக்கியமான எல்லா இடங்களையும் காண்பிப்பதற்காக வழிகாட்டிகள் (கைடு) கிடைக்கிறார்கள். பரமபிதா பரமாத்மாவிற்கும் கைடு என்று கூறப்படுகிறது. பூசாரிகளுக்கும் கைடு என்று கூறப்படுகிறது. எனவே தந்தை கூறுகிறார், குழந்தைகளே இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களை திரும்ப அழைத்துச் செல்ல நான் வந்துள்ளேன். எவ்வளவு முதல் தரமான பயணம் ஆகும். இதற்காகத் தான் பக்தர்கள் அரைக் கல்பமாக பக்தி செய்தபடியே வந்துள்ளார்கள். "வாருங்கள் எங்களை நமது பரந்தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்" என்று கூறுகிறார்கள். அந்த ஸ்தூல யாத்திரைகள் அநேக விதமானதாக உள்ளன. எத்தனை ஸ்தூல வழிகாட்டிகள் இருக்கிறார்கள். ஆன்மீக வழிகாட்டி ஒரே ஒருவர் ஆவார். அவர்கள் பிறகு பாண்டவ சேனை, சக்தி சேனை காண்பித்துள்ளார்கள். யுத்தத்தின் விஷயமோ எதுவும் கிடையாது. ஹே, இனிமையான குழந்தைகளே என்று கூறி தந்தை வந்து புரிய வைக்கிறார். உண்மையில் அவர் தந்தை ஆவார் என்று முதலில் நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். உங்களுடைய புத்தியோகம் தந்தையிடம் செல்ல வேண்டும். பாபா நம்மை திரும்ப அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளார். இங்கு இருப்பது இது துக்கதாமம், பதீத உலகம், நரகம் ஆகும். ஹெல் என்ற பெயரோ உள்ளது அல்லவா? லெஃப்ட் ஃபார் ஹெவென்லி அபோட் - சொர்க்கம் சென்று விட்டார் என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். அவசியம் ஏதோ புதிய பொருள் உள்ளது. மனிதர்களுக்கு தெரியாது. சம்மாவே கூறி விடுகிறார்கள். என்ன பழக்க வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளதோ அதை கூறி விடுகிறார்கள். இன்னார் ஜோதியுடன் கலந்து விட்டார். அதாவது ஆத்மா பரமாத்மா ஆகி விட்டார். இது நாடகம் ஆகும் என்பதை அறியாமல் உள்ளார்கள். ஆத்மா அழிவதில்லை அந்த அழிவற்ற ஆத்மாவில் 84 பிறவிகளின் பாகம் நிரம்பி உள்ளது. பரம ஆத்மாவிற்குள்ளும் பாகம் நிரம்பி உள்ளது. இது நாடகத்தின் இயற்கை என்று கூறப்படுகிறது. பரமாத்மாவை விடவும் பாகதாரிகளாகிய உங்களுக்கோ இன்னுமே அதிகமான பாகம் உள்ளது. அவரோ படைப்பவர், இயக்குநர் ஆவார். தேவி தேவதையாக ஆகக் கூடிய உங்களுக்கோ எல்லோரையும் விட அதிகமான பாகம் உள்ளது. ஆரம்ப முதல் கடைசி வரை உங்களுக்கு பாகம் உள்ளது. சத்யுக திரேதாவிலோ தந்தைக்கு பாகம் கிடையாது. அங்கு பாபா எதுவுமே செய்ய வேண்டி இருப்பதில்லை. இச்சமயத்தில் நான் மிகுந்த சேவை செய்கிறேன். குழந்தைகளாகிய உங்களையும் மற்றும் பக்தர்களையும் திருப்திபடுத்த வேண்டி

உள்ளது. பக்தர்களுக்கு சாட்சாத்காரம் ஆகிறது. ஆக நாங்கள் இறைவனை அடைந்து விட்டோம் என்று நினைக்கிறார்கள். பக்தர்களுக்கு எவ்வளவு பெயர் இருக்கிறது. அது பக்த மாலை ஆகும் மற்றும் இது ருத்ரமாலை ஆகும். ஞான மாலையில் பக்தி கிடையாது. அவர்களோ ஞானக்கடலிடமிருந்து ஞானத்தை தாரணை செய்து பக்தர்களுக்கும் முன்னேறச் செய்கிறார்கள். அவர்களுடையது தான் பிறகு ருத்ரமாலையாக அமைகிறது.

நாம் ஆன்மீக யாத்திரையில் உள்ளோம் என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். இல்லற விவகாரங்களில் இருந்தபடியே நினைவை அதிகரிக்க வேண்டும். அவர் மிகவுமே இனிமையான பொருள் ஆவார். தந்தை படைப்பவருமாக இருக்கிறார். குழந்தைகளை படைக்கிறார். பிரம்மா முக வம்சா வளியாக ஆக்கியுள்ளார். எல்லோருமே நாங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள் ஆவோம் என்று கூறுகிறார்கள். பிறகு மன்மனாபவ என்ற முக்கிய அறிவுரை அளிக்கிறார். நான் உங்களுக்கு படிப்பிக்க வந்துள்ளேன். 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பேயும் இவ்வாறே நான் இந்த இராஜயோகத்தை கற்பித்திருந்தேன். நான் நிராகார ஆத்மாக்களிடம் உரையாடுகிறேன். நீங்கள் உங்களுடைய உறுப்புக்களை ஆதாரமாக எடுக்கிறீர்கள். நான் இவருடைய உறுப்புக்களை ஆதாரமாக எடுக்கிறேன். இப்பொழுது நீங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். எனவே பழைய உலகத்தை மறக்க வேண்டும். இதற்கு தான் சந்தியாசம் என்று கூறப்படுகிறது. முதன் முதலிலோ நான் ஆத்மா ஆவேன், தேகம் அல்ல என்ற நிச்சயம் செய்ய வேண்டும். இந்த தேக உணர்வை மறந்து விட வேண்டும். பழைய உலகத்தை விட்டு விட வேண்டும். இப்பொழுது நான் திரும்பி அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன். எனவே எனது ஸ்ரீமத்படி நடந்து கொள்ளுங்கள். தேகத்துடன் சேர்த்து தேகத்தின் அனைத்து சம்மந்தங்கள் ஆகியவற்றை மறந்து விடுங்கள். ஒரு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். உழைப்பின்றி இராஜ்ய பதவி கிடைக்குமா என்ன? உலகின் அதிபதி ஆக வேண்டும். எனக்குள் என்ன ஞானம் உள்ளதோ அது இப்பொழுது உங்களுக்குள்ளும் வந்து விட்டது. உங்களுக்கு சுருக்கமாகவும் பின் விளக்கமாகவும் கூட புரிய வைக்கப்படுகிறது. விதையிலிருந்து இவ்வளவு எல்லா விருட்சமும் வெளிப்படுகிறது. பின் விருட்சத்தின் விரிந்துரையில் சென்றீர்கள் என்றால் நிறைய விளக்கம் உள்ளது. இப்பொழுது இந்த பழைய விருட்சத்தை மறந்து விடுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். இப்பொழுது என்னை மட்டும் நினைவு செய்து கொண்டே இருங்கள். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் மற்றும் படைப்பின் ஞானத்தை அளிக்கிறேன் என்று பகவான் கூறுகிறார். இந்த படைப்பை எப்படி படைக்கிறேன், எவ்வாறு விருத்தி அடைகிறது? இது தான் நாடகத்தை புரிந்து கொள்வது ஆகும். அதுவோ மனிதர்கள் தான் அறிந்து கொள்வார்கள். பகவான் படிப்பிப்பது கூட மனிதர்களுக்குத் தான். முக்கியமானது கீதை ஆகும். கீதைக்கு பெயர் உள்ளது. கீதையில் (பகவானுவாச) பகவான் கூறுகிறார் என்று இருக்கிறது. அப்படியின்றி வியாச பகவாக்கு என்பதல்ல. கிருஷ்ண பகவான் கீதை கூறினார், வியாசர் எழுதினார் என்கிறார்கள். அதுவோ பின்னால் எழுதப்பட்டுள்ளது அல்லவா? இச்சமயத்தில் எழுதினோம் என்றால் அதுவும் விநாசம் ஆகி விடும். நீங்கள் இதெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து 2-4 ஆயிரம் வேண்டுமானால் தயாரிப்பீர்கள். அந்த கீதைகளோ இலட்சக்கணக்கில் கோடிக்கணக்கில் உள்ளது. பிறகும் இதே பழைய சாஸ்திரங்கள் வெளிப்படுகின்றது. அதிலிருந்து மீண்டும் நகல் (காப்பி) எடுக்கிறார்கள். அந்த கீதையில் என்ன வார்த்தைக்கு வார்த்தை உள்ளதோ அதுவே மீண்டும் வெளிவரும். நாடகத்தில் அதே தான் பொருந்தி உள்ளது. எந்த நேரத்தில் சாஸ்திரங்கள் எழுதினார்களோ அதே நேரத்தில் அவசியம் எழுதத் தான் செய்வார்கள். இலட்சுமி நாராயணர் கூட அவர்களே ஆகி கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அரண்மனைகள் ஆகியவை அதே போல அமைப்பார்கள்.

இச்சமயம் பாபா இந்த கல்ப விருட்சம் மற்றும் நாடகத்தின் ஞானம் அளித்துள்ளார். நீங்கள் இப்பொழுது சந்தித்துள்ளீர்கள். கல்ப கல்பமாக சந்தித்துக் கொண்டே இருப்போம் என்று கூறுகிறார். பகவாக்கு என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். பகவான் புதிய சிருஷ்டியை படைக்கிறார் எனவே அவசியம் அவர்களை இராஜாவாக ஆக்குகிறார். துவாபரத்தினுடைய இராஜாவாக ஒன்றும் ஆக்க மாட்டார் அல்லவா? கல்ப கல்பமாக நான் சங்கமத்தில் தான் வருகிறேன் என்று கூறுகிறார். வழிகாட்டியோ (கைடு) கடைசிவரையும் கூட இருப்பார். அந்த குருமார்களோ இறந்து விடுகிறார்கள். பின் அவர்களுடைய அரியணை நடக்கிறது. நானோ உங்கள் எல்லோரையும் திரும்ப அழைத்துச் செல்ல வேண்டி உள்ளது என்று தந்தை கூறுகிறார். நான் என்னுடைய குறித்த நேரத்தில் வருகிறேன். இந்த விஷயங்களை வேறு யாரும் புரிய வைக்க முடியாது. மன்மனாபவ என்ற வார்த்தை கீதையில் கூட முதலிலும் கடைசியிலும் உள்ளது. என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்றே கூறுகிறார். நான் உங்களை உலகிற்கு அதிபதியாக இந்த இலட்சுமி நாராயணரை போல ஆக்குவேன். இராஜாக்களின் இராஜா ஆக்குவேன். அதே சூரிய வம்ச

சந்திர வம்ச குடும்பத்தில் நீங்கள் புனர்ஜென்மம் எடுப்பீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் கலியுகத்தில் இருக்கிறீர்கள். கலியுகத்திலிருந்து உங்களை சத்யுகத்திற்கு அழைத்து சென்று கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் கல்ப கல்பமாக வந்து ஸ்தாபனை செய்கிறேன். இச்சமயத்தில் தான் வருவேன்.நானும் நாடகத்திற்கு கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். இவருடைய நிலை எவ்வாறு உள்ளது என்று ஒவ்வொருவருடைய நிலையையும் சாட்சியாக ஆகி பார்க்கிறார். எல்லையில்லாத தந்தையை அடைந்து அதீந்திரிய சுகத்தை பெற்றிருக்கிறார்களா இல்லையா? நான் என்னை எந்த அளவு சௌபாக்கியசாலி என்று நினைக்கிறேன் என்று ஒவ்வொருவரும் அவரவர் மனதை கேளுங்கள். தந்தையின் குழந்தைகள் ஆகி உள்ளீர்கள். எனவே தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தி பெற்றுள்ளீர்களா? பாபா எல்லோரையுமே இலட்சுமி நாராயணராக ஆக்கி விடுவார் என்பதும் அல்ல. இது படிப்பு ஆகும். யார் எவ்வளவு புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்கிறார்களோ - பள்ளிக் கூடத்தில் படிப்பிக்கப்படுகிறது என்றால் லட்சியம் இருக்கிறது அல்லவா? நமக்கு 5 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முந்தையது போலவே தந்தை வந்து அதே இராஜயோகத்தை கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். நான் உங்களை பதீதமான மனிதனிலிருந்து பாவனமான தேவதையாக ஆக்குகிறேன் என்று பகவான் கூறுகிறார். இறைவனே படிப்பிக்கிறார் என்றால் அவசியம் தேவிதேவதையாக ஆக்குவார் அல்லவா?. எப்படி வழக்கறிஞர் படிப்பை படித்து வழக்கறிஞர்களாக ஆக்குகிறார். பக்தி மார்க்கத்தில் பகவான் பகவதி என்கிறார்கள். ஆனால் தேவி தேவதை ஆவார்கள். ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் என்று கூறப்படுகிறது.

எப்படி தந்தை வந்து நமக்கு படிப்பிக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். முக்கிய இலட்சியம் கூட புத்தியில் உள்ளது. சக்கரத்தையோ புத்தியில் சுற்றவே வேண்டும். இல்லறத்தில் இருந்த படியே தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். பவித்திரமாக ஆகவில்லை என்றால் பவித்திரமான உலகிற்கு அதிபதியாக எப்படி ஆவீர்கள்? இந்த நாடகத்தின் இரகசியத்தை வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இந்த படங்கள் ஆகியவை கூட தந்தை தான் தயாரிக்குமாறு செய்துள்ளார். பாபா ஓவியராக இருந்தாரா என்ன? இந்த படங்களை வேறு யாருமே தயாரிக்குமாறு செய்ய முடியாது? இவை வரைபடங்கள் ஆகும். இது விருட்சம் ஆகும். விதை மேலே உள்ளது. கல்ப விருட்சத்திற்கு கீழே ஜகதம்பா அமர்ந்துள்ளார். அவர் அனைவருடைய சுகத்திற்கான விருபட்சங்களை பூர்த்தி செய்கிறார். சத்யுகத்தில் துக்கத்தின் பெயர் இருக்காது. நாங்கள் புது உலகத்தின் அதிபதியாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள். மனிதனை தேவதையாக ஆக்க கூடியவர் .. என்று சீக்கியர்கள் அவருக்கு மகிமை செய்கிறார்கள். தேவி தேவதைகள் தான் சொர்க்கத்தின் அதிபதியாக இருந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது வேறு தர்மங்களில் மத மாற்றம் செய்து சென்று விட்டுள்ளார்கள். பிறகு மீண்டும் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே வருவார்கள். நாம் கூட முன்பெல்லாம் ஹிந்து தர்மம் என்று எழுதி கொண்டு இருந்தோம். இப்பொழுது நாங்கள் பிராமண தர்மத்தினர் ஆவோம் என்று கூறுகிறோம். நாங்கள் பிராமண தர்மம் என்று எழுதுகிறோம். ஆனாலும் அவர்கள் பிறகும் கூட ஹிந்து என்று நினைத்து கொண்டு விடுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்களிடம் பிராமண தர்மம் என்ற பகுதி (விண்ணப்பம் போன்ற படிவங்களில்) எதுவும் கிடையவே கிடையாது. நாம் தேவி தேவதை என்று கூறினாலும் கூட மாற்றி ஹிந்து என்று எழுதி விடுவார்கள். ஏனெனில் பிராமணர் அல்லது தேவி தேவதா தர்மம் என்ற பெயரே மறந்து விட்டுள்ளது. நாம் அதே தேவி தேவதை ஆவதற்காக புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். அங்கு இராஜா, இராணி மற்றும் பிரஜைகள் எல்லோருக்குமே இந்த இலட்சுமி நாராயணர் போன்ற உடை இருக்கும். சத்யுக சூரிய வம்சத்தின் உடை (பீதாம்பரம்) பட்டு ஆகும். திரேதாவில் இராம இராஜ்யத்தில் பின் வேறு உடை இருக்கும். பழக்க வழக்கம் வேறானதாக இருக்கும். கிருஷ்ணரை எப்பொழுதும் பீதாம்பரதாரி என்று கூறுகிறார்கள்.

எனவே இப்பொழுது தந்தை நமக்கு சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி அளிக்கிறார் என்ற நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். இந்த மரண உலகம் முடியப் போகிறது. நீங்கள் நிரந்தரமாக தந்தையை நினைவு செய்து கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் அப்பொழுது சம்பூர்ண நிர்விகாரி ஆகி விடுவீர்கள். அதே யோக பலத்தினால் பாவங்கள் நீங்கிக் கொண்டே போகும். புண்ணிய ஆத்மா ஆகி வீடுவீர்கள். நீங்கள் தந்தையிடம் சமர்ப்பணம் ஆகின்றீர்கள். புண்ணியம் செய்கிறீர்கள். பிறகு நினைவின் மூலம் ஆத்மா தூய்மை ஆகிக் கொண்டே போகிறது. எவ்வொருவருக்கும் புரிய வைப்பது மிகவும் சுலபம். பகவான் கூறுகிறார் (பகவாக்கு) என்று எப்பொழுதாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்பவர் அதே தந்தை ஆவார். தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியை நினைவு செய்ய வேண்டும். மகாராஜா ஆக விரும்புகிறீர்கள் என்றால் நீங்கள் எத்தனை பிரஜைகளை உருவாக்கியுள்ளீர்கள் என்று கூறுங்கள். எங்களுக்கு இன்னார் திருஷ்டி

கொடுத்தார், அம்பு போல பதிந்து விட்டது என்று நிறைய பேர் எழுதுகிறார்கள். பிரஜைகளை உருவாக்குவதற்கும் மற்றும் வாரிசுகளை உருவாக்குவதற்கும் உழைப்பு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. பிரஜைகளோ மிகவும் சுலபமாக ஆகி விடுகிறார்கள். பிறகு அரியணையில் யார் அமருவார்கள்? அதுவும் உழைப்பு செய்து உருவாக்க வேண்டும். மாயையை வென்று உலகத்தை வென்றவர் ஆக வேண்டும். மாயையிடம் தோற்றால் தோல்வி ஆகும். தந்தையிடமிருந்து சக்தி பெற வேண்டும். இந்த உழைப்பு குழந்தைகளாகிய நீங்கள் செய்ய வேண்டும். எந்த ஒரு விஷயத்திலும் குழம்புகிறீர்கள் என்றால் கேட்டுக் கொண்டே இருங்கள். தந்தை படிப்பிக்கிறார் எனவே இதில் எந்த ஒரு சந்தேகமும் வரக் கூடாது அல்லவா? அநேக விதமான சங்கல்பங்களின் புயல்களோ வரும். புத்தியோகத்தை துண்டிப்பதற்கான முயற்சி செய்யும். புயல்கள் தாக்கும். மாயை மிகவுமே கலக்கமடையச் செய்யும். பிறகு கூறுவார்கள் இதனால் தலையே (புத்தியே) கெட்டு போய் விட்டது. இது வரை ஒரு பொழுதும் வராத நோய்கள் ஆகியவை இப்பொழுது வந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்பார்கள். தடைகளோ நிறைய வரும். இதில் பலவீனமானவர் ஆகக் கூடாது. நல்லது.

பாப்தாதாவின் இனிமையிலும் இனிமையான மம்மாவின் அருமையான குழந்தைகளுக்கு அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகத் தந்தையின் ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்காரம்.

தாரணக்கான முக்கிய சாரம்:

1. **தந்தை கற்பித்துள்ள முதல்தரமான ஆன்மீக யாத்திரையில் இருக்க வேண்டும். ஸ்ரீமத்படிதேகம் முதற்கொண்டு அனைத்தையும் மறக்க வேண்டும்.**
2. **ஒரு பொழுதும் மாயையின் புயல்களில் பலவீனமாகவோ சந்தேக புத்தி உடையவராகவோ ஆகக் கூடாது. எந்த ஒரு விஷயத்திலும் குழப்பம் கூடாது.**

வரதானம்: சேவையின் பாகத்தை நடிக்கையிலும் பாகத்திலிருந்து விலகியும், தந்தைக்கு பிரியமானவராகவும் இருக்கக் கூடிய சகஜயோகி ஆகுக !

யோகம் என்பது சில சமயம் நன்றாக வருகிறது, சில நேரங்களில் வருவதில்லை என்று ஒரு சில குழந்தைகள் கூறுகிறார்கள். இதற்கு காரணம் விலகிய தன்மையின் குறைவு ஆகும். விலகியவராக இல்லாத காரணத்தினால் அன்பின் அனுபவம் ஆவதில்லை மற்றும் எங்கு அன்பு இல்லையோ அங்கு நினைவு இல்லை. எந்த அளவு அதிகமான அன்பு இருக்குமோ அந்த அளவு நினைவு எளிதாக இருக்கும். எனவே சம்மந்தத்தின் ஆதாரத்தில் பாகத்தை நடிக்காதீர்கள். சேவையின் சம்மந்தத்தில் பாகத்தை நடியுங்கள். அப்பொழுது விலகியவராக இருப்பீர்கள். தாமரை மலரைப் போல பழைய உலகத்தின் சூழ்நிலையிலிருந்து விலகியவராகவும் மற்றும் தந்தைக்கு பிரியமானவராகவும் ஆடுங்கள். அப்பொழுது சகஜயோகி ஆகி விடுவீர்கள்.

கலோகன்: காரணம் என்ற வார்த்தையை உள்ளடக்கி ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் நிவாரணம் செய்து விடுபவர்களே ஞானி ஆவார்கள்.